

Deu comentaris sobre les votacions

Cap elecció no és igual a cap altra i no es poden comparar. És cert. Però totes les eleccions donen pistes sobre com va el país. I en les d'ahir hi ha un munt de dades interessants. Començant per la gran abstenció, continuant per les dificultats que no paren de demostrar els membres del tripartit, especialment els socialistes (també a Catalunya Nord), la recuperació clara de CiU i la posició potentíssima del PP al País Valencià i a les Illes.

Cap elecció no és igual a cap altra i no es poden comparar. És cert. Però totes les eleccions donen pistes sobre com va el país. I en les d'ahir hi ha un munt de dades interessants. Començant per la gran abstenció, continuant per les dificultats que no paren de demostrar els membres del tripartit, especialment els socialistes (també a Catalunya Nord), la recuperació clara de CiU i la posició potentíssima del PP al País Valencià i a les Illes. 1) L'abstenció és molt alta. I pot ser un indicador més de la desafecció a la vida política del país. És cert que a tot Europa l'abstenció és molt gran, però el fet que el Principat i les Illes siguin capdavanters de l'abstenció de l'estat sembla, per inusual, indicatiu 2) PSC i CiU, més enllà d'Europa. El PSC ha guanyat, però ha punxat, i CiU l'acaça. La sensació que la coalició nacionalista puja i el tripartit baixa s'ha reflectit clarament en aquestes eleccions també. Alerta especial a Barcelona, on els socialistes perden més de seixanta mil vots i on Iniciativa continua baixant. A Catalunya Nord, per cert, els socialistes ja són tercers, avançats per l'Europa Ecologia de José Bové. 3) Camps no nota la pressió. Ben altrament, obté uns resultats extraordinaris mentre el PSPV s'enfonsa. Això no vol dir que no siga corrupte, però sí que la campanya bruta funciona menys i pitjor que no plantejar una alternativa clara. 4) Esquerra se salva pel vot gallec. Puigcerçós va fer bé la feina proposant un candidat com Junqueras i sobretot incorporant el BNG. En aquestes eleccions Esquerra havia de frenar la sensació de davallada contínua. Ho fa, però mirant els números queda fora de tot dubte que és la suma dels vots gallecs la que permet a Esquerra d'anar a Brussel·les, perquè a casa els republicans perden setanta mil vots al Principat, sis mil al País Valencià i només en guanyen uns dos cents a les Illes. 5) Iniciativa se salva pel vot d'Izquierda Unida. De manera semblant Iniciativa aquesta vegada s'ha de fiar dels vots d'Esquerra Unida per mantenir Raül Romeva a Brussel·les, tot i la tasca brillant que hi ha fet. Tant ICV com Ezker Batua sofreixen retrocessos que compensa la resistència d'Esquerra Unida a la resta de l'estat, amb zones com Andalusia, on fins i tot puja. 6) Iniciativa Internacionalista demostra de què serveix la llei de partits. Iniciativa Internacionalista no aconsegueix representació, però demostra al País Basc que la força de l'esquerra abertzale encara és important. És la tercera a Guipúscoa i Navarra, supera de molt els vots d'Aralar i quasi empata amb el PP al conjunt del País Basc. Però sorprèn que fora del seu país el suport siga baixíssim. L'expectativa que al Principat obtindrien un bon resultat ha fallat. 7) Rosa Díez continua creixent. Alerta amb els nacionalistes espanyols. Rosa Díez continua lluitant pel tercer espai de la política espanyola i, si bé és molt lluny del resultat que esperava, hi ha dades que són de pes. Sobretot que a Madrid ciutat apareix ja molt destacada en tercer lloc i a punt d'aconseguir el tres per cent. Al nostre país aconsegueix resultats bons a les Illes, Alacant i València i punxa a la resta. Però alerta, que a Barcelona ciutat es menja els vots de Ciutadans. 8) Els socialistes ho veuen tot negre a Europa. Tenen motiu per a sentir-se preocupats. Ells opinen que, la crisi, l'han creada tots tret d'ells, però sembla que els ciutadans els acusen, en primer lloc, a ells. Han tingut derrotes molt doloroses sobretot a la Gran Bretanya, Alemanya i França, on els Verds han estat a punt de deixar-los en tercer lloc. I no tenen gran cosa a presentar. El seu projecte es veu vell i massa presumit i no saben com reorientar la situació. 9) Els Pirats entren al parlament. A Suècia els defensors de les xarxes P2P han entrat al parlament amb un vuit per cent del vot no gens negligible. Són el cas més cridaner entre els molts partits insòlits que s'han obert pas a Brussel·les en aquestes eleccions. La desgràcia és que en molts casos han pujat partits xenòfobs, d'ultradreta o antieuropeus. Perill. 10) Les eleccions són totes diferents i, per tant, això que va passar ahir no ha de voler dir necessàriament res. Però les tendències més clares es veuen venir de més lluny, i jo diria que ja hem començat un canvi de cicle polític que té cares diverses en cada lloc, i ritmes diferents, però que s'anuncia amb una pèrdua molt acusada de la

centralitat que el partit socialista ha tingut durant dècades en les societats europees.

8 juny 2009

Una notícia de VilaWeb.com

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)